

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันอังคารที่ 12 เดือนธันวาคม พ.ศ.2549 หน้า 2

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

คำถามคาใจ?! มหา' ลัยนอกระบบ

ไม่ใช่แค่เป็นดารี หรือคิดกันใววงเกล้าเมื่อวันสองวันแต่เป็นความพยายามที่นานนม สิ่งสมมานาน ต่อความต้องการที่จะดึงเอามหาวิทยาลัยออกนอกระบบ

และดูจะประสบความสำเร็จ เอาเมื่อมาถึงยุคของ “กรม. ชิงแก่” ศ.ดร. วิจิตร ศรีสอาน เป็นรมว.ศึกษา จึงได้เริ่มทยอยนำร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยในกำกับฯ กว่า 20 ฉบับ ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ในรัฐบาลชุดก่อน เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี (ครม.) ทันที ซึ่งเป็นผลให้มี ร่างพ.ร.บ.ฯผ่านการพิจารณาแบบฉลุยถึง 6 ฉบับรวด ได้แก่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ม.ทักษิณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (สจพ.) ม.เชียงใหม่ ม.นเรศวร และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) ที่มี พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี นั่งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยฯ

และ 3 ใน 6 ฉบับ ได้แก่ จุฬาฯ ม.ทักษิณ และ สจพ. ถูกดันเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ผ่านวาระแรกเป็นที่เรียบร้อย

ท่ามกลางกระแสต่อต้านนโยบายดังกล่าว ที่มีขึ้นเป็นระลอกๆ โดยกลุ่มนิสิต นักศึกษา และคณาจารย์ส่วนหนึ่ง รวมถึงภาคประชาชนอย่างกลุ่มเครือข่ายพ่อแม่ เยาวชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษาที่ไม่เห็นด้วยภาพการเผาหุ่นรัฐมนตรี การชุมนุมคัดค้านตามมหาวิทยาลัย และสถาบันต่างๆ ดูจะโหมกระพือโดยอ้างว่านโยบายดังกล่าวขาดความชอบธรรม ไม่โปร่งใส และปิดกั้นโอกาสทางการศึกษาของคนจน

กระทั่งล่าสุด เมื่อปลายสัปดาห์ที่ผ่านมา กลุ่มแกนนำสำคัญ นิสิต นักศึกษา กลุ่มจุฬาฯด้านแปรรูปมหาวิทยาลัย ได้ออกแถลงการณ์ประณามต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะคณะรัฐมนตรี และ สนช. พร้อมๆ กับคำยืนยันจะคว่ำร่างกฎหมาย ทุกฉบับให้จงได้

แม้ว่าการคัดค้านจะรุดหนักขึ้น แต่ทว่าฝั่งรัฐบาลอย่าง “ศ.ดร. วิจิตร” ก็มีได้ระคายเคือง ยังมีที่ท่าสงบและย้าค่าเดิม ว่า จะออกหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับความสมัครใจ ของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก รัฐมิได้บังคับ ส่วนที่เป็นปัญหาขัดแย้งอยู่ก็เรื่องภายในที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะไปสะสางกันเอง

“เวลานี้หากมหาวิทยาลัยทำตามหลักเกณฑ์ตามขั้นตอน ศธ.ก็ต้องดำเนินการ เพราะเรื่องนี้ผมพูดหลายครั้งแล้วว่า เป็นเรื่องหลายปีต่อเนื่องมา และไม่ว่าใครจะมาเป็นรัฐบาล ก็ต้องเอามาพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยจะยืนยันหรือจะไม่ยืนยันที่จะออกนอกระบบซึ่งเมื่อมหาวิทยาลัยยืนยันก็ต้องนำร่าง พ.ร.บ.ฉบับที่ผ่านกฤษฎีกา และสภาผู้แทนราษฎรมาให้ ศธ.ถึงจะดำเนินการให้ มันไม่ใช่นโยบายของรัฐบาลชุดนี้ที่จะไปเร่งรัด” นายวิจิตรกล่าว

อย่างไรก็ดี เชื่อว่าหลายคนคงยังมีคำถามคาใจ ว่า แล้วมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้นมันมีดี มีเสีย อย่างไร???

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ม.นอกระบบ) ที่กล่าวถึงกันอยู่ขณะนี้ 2 ประเภทประเภทแรก เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตั้งแต่แรกตั้ง ซึ่งปัจจุบันมี ม.เทคโนโลยีสุรนารี ม.แม่ฟ้าหลวง และม.วลัยลักษณ์ ประเภทที่ 2 เป็นการพัฒนามหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ มาเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบเพื่อความเป็นอิสระ คล่องตัวในการ

บริหารจัดการ ปัจจุบันมี ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) และมหาวิทยาลัยสงฆ์ อีก 2 แห่ง

ประกายความคิดที่จะพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยเป็นมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการนั้น แรกมีเมื่อปี 2507 ในวงสัมมนาเรื่องปัญหาและบทบาทของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ซึ่งวันนี้ออกมาแฉๆ ค้านหัวชนฝานี้แหละ

ณ เวลานั้น มีการพิจารณาปัญหาการบริหารมหาวิทยาลัยในแง่มุมต่างๆ และโยงไปสู่ ความคิดที่ว่า มหาวิทยาลัยควรจะออกจากระบบราชการ มีการถกเถียงในเรื่องดังกล่าว เรื่อยมา เพื่อประมวลความคิดเห็นเสนอ กรม. จนกระทั่ง ครม. ณ วันที่ 9 ก.พ.2514 มีมติเห็นชอบในหลักการ และมอบหมายให้สภาการศึกษาแห่งชาติ ไปจัดทำรายละเอียดพร้อมทั้งยกร่าง พ.ร.บ. เพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดดังกล่าว แต่ทว่าไปไม่ถึงฝัน เนื่องจากคณะปฏิวัติยังไม่พร้อม ที่จะให้การดำเนินการเรื่องจึงชะงักงล!!

นโยบายนี้ถูกเว้นวรรคไปนาน จนกระทั่งทบวงมหาวิทยาลัย (เดิม) ได้ริเริ่มโครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ.2533-2547) ขึ้นในปี 2530 ซึ่งแผนฯ ดังกล่าว มีข้อเสนอต่อรัฐบาลข้อหนึ่ง คือ "รัฐบาลพึงให้การสนับสนุนการปฏิรูปความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ระดับปริญญากับรัฐ โดยพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้วให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการส่วนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จะจัดตั้งใหม่ให้มีฐานะ และรูปแบบเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตั้งแต่เริ่มแรกที่ตั้งมหาวิทยาลัย"

แล้วฝันก็เป็นจริงในรัฐบาลสมัยนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ส่งผลให้ ณ ปัจจุบัน มีมหาวิทยาลัยนอกระบบ แล้ว 5 แห่ง ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นนั่นเอง

ทั้งนี้ทั้งนั้น ในหลักกรมมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ยังคงมีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ใช่ออกนอกระบบราชการ และไม่ใช่ออกนอกระบบราชการ เป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับของรัฐโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) บริหารงานโดยสภามหาวิทยาลัย ภายใต้หลักธรรมาภิบาล มีกลไกตรวจสอบประเมินผล อย่างโปร่งใส และเที่ยงธรรม

สำคัญที่ รัฐยังคงจัดสรรงบประมาณ จากงบประมาณแผ่นดิน อยู่นั่นเอง และเป็นธรรมดาของการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าสิ่งใดในโลก ล้วนทำให้รับยาก!!

การเป็นมหาวิทยาลัยอยู่ในระบบราชการมานาน บุคลากรย่อมมีเจตคติติดขณะเดียวกับการปรับเปลี่ยนดังกล่าว ยังส่งผลต้องเปลี่ยนสถานะเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย อาจมีความรู้สึกไม่มั่นคงในอาชีพเมื่อเทียบกับการเป็น "ข้าราชการ" ความไม่เข้าใจนี้ยัง นำมาซึ่งทัศนคติเชิงลบ เช่น ความคิดที่ว่า เมื่อมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ แล้ว ค่าเล่าเรียนจะแพงขึ้นถึงเท่าตัว รัฐไม่ให้งบประมาณสนับสนุน ผู้มีฐานะดีเท่านั้นจึงจะได้เรียน และมหาวิทยาลัยจะมุ่งสอนเฉพาะวิชาตลาด เพื่อโกยเงินเป็นต้น

ปมคาใจนี้ รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ อธิการบดี ม.แม่ฟ้าหลวง ในฐานะที่เป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบ สะท้อนว่า ในฐานะที่ ม.พล.ออกนอกระบบแล้ว เห็นว่าการออกนอกระบบนั้นไม่ว่าจะออกนอกระบบตั้งแต่แรก หรือเปลี่ยนสถานะจากระบบราชการไปเป็นนอกระบบ ก็มีข้อดีมากกว่าข้อเสีย และที่สำคัญทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน อิสระที่จะคิดริเริ่มสิ่งต่างๆ นอกกรอบที่ไม่เคยทำได้

อย่างไรก็ตาม แม้จะดูดีไว้ที่ใด แต่อีกมุมหนึ่งจาก สมาชิก สนช.อย่าง "นายโคทม อาริยา" ก็ยังอดห่วงใยไม่ได้ว่า จุดอ่อนของการออกนอกระบบ คือ ต้องแน่ใจว่าจะไม่ถูกระบบทุนนิยมครอบงำ ซึ่งถ้าตอบปัญหานี้ได้ก็จะไม่มีการคัดค้านจาก สนช.แต่หากเสนอว่า เพื่อให้บริหารจัดการคล่องตัวเพียงอย่างเดียว ตนมองว่าไม่ใช่เรื่องที่สำคัญที่สุดของการออกนอกระบบ

จากนี้ไปต้องจับตาดูว่ารัฐบาลของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ จะผลักดันนโยบายมหาวิทยาลัยนอกระบบ นี้ให้ถึงฝั่งฝัน หรือจะขอเว้นวรรคเพราะไม่อยากจะถูกเสียน้ำมือ!!